

полегшенням процедур міжнародної торгівлі [4, С.11].

Пріоритетним завданням митних органів є захист національних інтересів. Доцільно враховувати досвід провідних країн світу, а саме:

- чітко акцентувати пріоритети у національних інтересах під час регулювання зовнішньої торгівлі;
- затвердити принципи взаємності в наданні зовнішньоторговельних переваг і дотриманні партнерами вимог справедливої конкуренції;
- передбачити можливість захисту національної економічної безпеки шляхом адміністративного регулювання експорту;
- забезпечити детальне юридичне відпрацювання всіх інструментів регулювання ЗЕД, в т. ч чітке формування процедурних аспектів.

Визначення головних цілей надасть змогу митним органам з мінімальними затратами забезпечити ефективну взаємодію із правоохоронними органами країни та підвищить ефективність зростання державного бюджету України.

Література:

1. Вітер Д. В. Митна політика і стратегія митної безпеки ЄС у контексті спільної Європейської політики безпеки // Митна безпека. –2013.–№ 1–2.–С.164–169.;
2. Губа М. О. Місце і роль митного оподаткування в системі економічної безпеки держави // Економіка, фінанси, право. –2012.–№11.–С.23–26.;
3. Разумей М. Зовнішньоторговельна безпека держави: управлінський аспект // Державне управління та місцеве самоврядування : зб. наук. праць. –2010.–№2(5).–С.18–26;
4. Пашко П.В. Умови та чинники забезпечення митної безпеки // Митна справа. – 2010.– №1(67)–С.5–16.

ОСОБЛИВОСТІ МІЖНАРОДНОЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ З УРАХУВАННЯМ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

*Яковенко В.В., студентка, Боярчук А.І., к.е.н., доцент
Кафедра зовнішньоекономічної діяльності
Херсонський національний технічний університет*

У статті проаналізовано вплив процесу глобалізації на стан міжнародної діяльності. Висвітлюється питання позитивних та негативних сторін глобалізації України. Розглядається програма щодо поліпшення конкурентоспроможності економіки України в процесі світової глобалізації.

Процес глобалізації є однією з найактуальніших проблем на сьогодні оскільки характеризує стан і розвиток сучасної економічної системи. Все більш гострим стає питання розвитку країни з перехідною економікою та тих, що розвиваються, бо негативні наслідки глобалізації вказуються на них як найбільше.

Вивчення процесу глобалізації має найважливіше теоретичне і практичне значення оскільки ставить економіку в нові умови, змінює розвиток.

Формування і розвиток ринкової економіки в Україні диктує необхідність встановлення тісніших взаємовигідних зв'язків з іншими державами, активно включитися в процеси міжнародної економічної інтеграції і глобалізації. Також необхідним є проведення такої міжнародної та внутрішньої політики, яка дозволить уникнути чи

зменшити рівень негативного впливу глобалізаційних процесів на національну економіку країни.

Метою роботи є дослідження впливу процесу глобалізації на стан національної економіки України. Для досягнення мети поставлені наступні завдання:

- дослідити сутність процесу глобалізації, його позитивні та негативні наслідки для національних економік;
- визначити основні особливості міжнародної інвестиційної діяльності ;
- зробити висновки щодо розробки стратегії розвитку національної економіки України за умов глобалізації.

Предметом дослідження є процес світової глобалізації, його сутність та особливості для України.

Об'єктом дослідження - наслідки світової глобалізації для України та основні напрями формування стратегії розвитку національної економіки України.

Сьогодні жодна країна світу не є повністю економічно ізольованою, оскільки економіки країн є взаємопов'язаними у багатьох аспектах (зайнятість, рівні доходів і життя). Цей зв'язок набуває форми міжнародного руху товарів, послуг, трудових та інвестиційних ресурсів, технологій і навіть підприємств. Сьогодні не можна проводити національну економічну політику без урахування її впливу на економіки інших країн.

В останні роки характер глобальної економічної взаємозалежності став набагато складнішим. Замість акцентування уваги лише на економічних проблемах індустріальних країн сьогодні на світових конференціях визнаються та обговорюються проблеми і менш розвинутих країн, адже західні індустріальні країни покладаються на менш розвинуті країни у плані задоволення основної частини їх попиту на енергетичні й сировинні ресурси. Ступінь такої залежності для різних країн є неоднаковим. Так, для європейських країн і Японії залежність від зарубіжних матеріально-енергетичних ресурсів є набагато вищою, ніж для Сполучених Штатів. З іншого боку, рівень життя у країнах, що розвиваються, значною мірою залежить від обсягів їх експорту в розвинуті країни.

З огляду на те, що світова економічна взаємозалежність є окладною, а її ефекти - нерівномірними, економічне співтовариство намагається налагодити міжнародне співробітництво. На різноманітних зустрічах і конференціях, присвячених глобальним економічним проблемам, обговорюються шляхи посилення співробітництва між індустріальними і менш розвинутими країнами. Останнім часом на бажання менш розвинутих країн щодо отримання більших вигід від міжнародної торгівлі та повноправної участі у різноманітних міжнародних інститутах вплинув глобальний економічний спад, причиною якого стали високі ціни на енергоносії.

В останні роки економічна інтеграція країн стала настільки сильною, як ніколи раніше. Частки обсягів експорту та імпорту в національному продукті більшості розвинутих країн сягнули безпрецедентних рівнів, тоді як обсяги зарубіжних інвестицій і міжнародного кредитування розширювалися навіть більшими темпами, ніж обсяги світової торгівлі. Такі тісні економічні зв'язки, як правило, є взаємовигідними для торговельних партнерів, адже виробники у кожній країні зазнають ефектів спеціалізації та економії від великомасштабного виробництва. Крім того, населення певної країни може споживати більший асортимент продуктів за менших витрат порівняно із ситуацією відсутності торгівлі.

Проте на практиці не все так просто. Незважаючи на очевидні вигоди від розвитку міжнародної торгівлі, у більшості країн, у т.ч. і розвинутих, посилюються протекціоністські настрої (особливо в періоди зростання безробіття внаслідок економічного спаду). Більше того, уряди країн, що розвиваються, часто вважають, що система вільної торгівлі (пріоритет якої часто декларується розвинутими країнами) є руйнівною для країн, що розвиваються. Їх аргументація зводиться до того факту, що

протягом ХХ ст. ціни на експортні товари з країн, що розвиваються, зростали набагато меншими темпами порівняно зі зростанням цін на предмети їх імпорту.

Таким чином, останнім часом економічна взаємозалежність створила багато проблем, часто призводячи до сильного нерівномірного впливу на різні сектори всередині країн. Бізнес, робоча сила, інвестори і споживачі певної країни відчують вплив змін економічних умов і торговельної політики в інших країнах. Сучасна світова економіка створює необхідність співробітництва на міжнародному рівні з метою вирішення відповідних проблем.

На нинішньому етапі розвитку економіки України для технологічно необхідного відновлення основних фондів загальний обсяг інвестицій, що спрямується у капітальне будівництво, має бути в межах не менше 30% від ВВП. Інновації на сучасному етапі розвитку економіки стають головним засобом збереження конкурентоспроможності та є формою інвестицій економіки України, невід'ємною складовою підприємницької діяльності суб'єктів ринку. Практика розвинених країн світу показує, що найкращих успіхів в економіці й добробуті громадян досягли ті з них, котрі стимулювали розвиток інновацій. Інноваційний розвиток підприємств залежить як від державної інноваційної політики, так і безпосередньо від ефективності використання інноваційних ресурсів, техніки та технологій, а також інноваційно активно-го менеджменту. У ринковій економіці сукупність політичних, соціально- економічних, фінансових, соціокультурних, організаційно-правових факторів, притаманних тій чи іншій країні, які приваблюють або відштовхують інвесторів, прийнято називати її інвестиційним кліматом. З огляду на це зазначимо, що теперішній стан інвестиційного клімату в Україні не дає надії на швидке оздоровлення її економіки, і потрібні активні дії держави для покращення інвестиційної політики в країні. На основі аналізу рівня технологічного розвитку української економіки і її інноваційного потенціалу авторами визначено основні положення державної інноваційної політики і напрями удосконалення механізмів державного управління національною інноваційною системою. В Україні функціонує досить розгалужена інвестиційна інфраструктура: фондові, товарні та універсальні біржі, депозитарії, зберігані, реєстратори, інформаційно-консультаційні центри, банки, інноваційні та інвестиційні фонди, інвестиційні компанії, агентства розвитку бізнесу, технологічні та науковий парки, науково-консультаційні центри інвестицій і міжнародного бізнесу, небанківські фінансово-кредитні установи, торговці цінними паперами, інститути спільного інвестування і компанії з управління активами, недержавні пенсійні фонди, страхові компанії. Однак вади вітчизняного законодавства і недостатня підтримка з боку держави не сприяють високій ефективності цієї інфраструктури. Фундаментальними змінами, характерними для етапу перебудови національної економіки, протягом останніх років є інтенсивне формування фінансового сектору, активний розвиток фінансових ринків і створення відповідних інститутів. Серед ключових умов, які визначають хід реформ, найбільш гостро стоїть проблема залучення інвестицій. Її глобальний характер зумовлює необхідність створення інструменту аналізу і прогнозування ситуації в цій сфері. Велике соціально-економічне значення для розвитку інвестування економіки України мають інвестиційні фонди як інститути, що здатні забезпечити приплив фінансових ресурсів у різні сектори економіки, а також стати додатковим джерелом інвестиційних доходів для відносно широких верств населення. Потужні процеси глобалізації зумовлюють значне зростання обсягів міжнародної міграції капіталу. У зв'язку з цим особливого значення набуває поліпшення інвестиційного клімату національної економіки і створення умов для поживлення ділової активності зарубіжних інвесторів

Функціонування перехідної економіки України в умовах міжнародної відкритості зумовило превалювання іноземних інвестицій при порівняльно незначних обсягах, хоча спостерігається серйозна інвестиційна експансія зарубіжних, в першу чергу, російських ТНК на українському ринку. В сучасних умовах лише інвестиції ТНК здатні переломити тенденції іноземного інвестування української економіки, що потребує не тільки стимулювання їх діяльності на ринку України, але й зважених підходів із урахуванням стратегічних національних інтересів. Важливо формувати сприятливе і надійне законодавче середовище, одночасно досліджуючи конкретну мотивацію та механізми корпоративного фінансування для забезпечення принадності українських об'єктів інвестиційним портфелям ТНК.

Література

1. Про внутрішнє і зовнішнє становище України у 2003 році. Послання Президента України до Верховної Ради України // Економіст. – 2004. – № 3. – березень. – С. 41–42.
2. Єдність, конкурентоспроможність, нова якість життя (Конкурентна Україна). Програма діяльності КМ України // <http://www.kmu.gov.ua>
3. Білорус О.Г. Глобалізація і національна стратегія України. — Броди: Просвіта, 2001. — 300 с.
4. Мельник А.Ф. Державне регулювання економіки. — К.: Знання, 2004. — 358 с.
5. Козловский В.А., Маркина Т.В., Макаров В.М. Производственный и операционный менеджмент. Практикум. - СПб: Специальная литература, 1998. – 216 с.